

2020

ESPECTACLE DE DANSA AMB GRUPS INFANTILS

ESBART DANSAIRE DE GRANOLLERS

Mestres de l'Esbart Dansaire de Granollers
mestres@esbartgranollers.cat

Per qualsevol dubte, contacta'ns a:

Correu electrònic: mestres@esbartgranollers.cat

Visita'ns al web: [Web Esbart Dansaire de Granollers](#)

Xarxes socials:

[@esbartgranollers](#)

[@esbartdansairedegranollers](#)

[@esbartgra](#)

Què ha de ser important en l'espectacle?	3
Com ho hem fet nosaltres?	4
El projecte	4
Organització interna	4
Pressupost	5
Promoció del projecte	5
Decisió inicial	6
Expliquem el projecte	6
Fem el guió	7
Aprendre les danses	8
Vestuari i escenografia	8
Músics	9
Assajos conjunts	9
Reunió amb el teatre	10
Assajos amb els músics i el personatge	10
Assaig amb vestuari	10
Assaig al teatre	11
Assaig general	11
Estrena	11
Després de l'espectacle	12
Annex 1	13
Annex 2	13

Com crear un espectacle infantil amb els grups infantils d'un Esbart.

El primer que s'ha de fer és ser realista amb les possibilitats que té: l'entitat, les mestres i els balladors.

A partir d'aquí es pot somiar en gran.

Què ha de ser important en l'espectacle?

- Els infants han de ser els protagonistes.
- Un dels objectius és que sigui un espectacle amb qualitat.
- És interessant que pugui agradar a diferents públic, no només a les famílies dels dansaires.
- Hauria d'allunyar-se de les ballades habituals: ha de ser un espectacle.
- És recomanable que tot l'espectacle tingui un fil conductor (en el nostre cas ha estat sempre una història).
- Estaria bé que es poguessin fer diferents bolos, tant locals com a altres destinacions.
- És recomanable demanar consell i suport professional per estar més informats i donar-li un punt més de qualitat a l'espectacle.
- S'ha de transmetre als infants la "noció d'espectacle" i que ells agafin responsabilitats adaptades a cada grup. (Saber-se les parelles, sortides i entrades, etc.)
- Hi ha d'haver una implicació molt gran per part de les mestres i l'entitat. És molt esforç.
- Les mestres han de portar la direcció i coordinació de l'espectacle.
- La Junta directiva de l'esbart ha d'estar informada en tot moment i ha d'implicar-se.
- La música és preferible que sigui en directe perquè fa lluir més l'espectacle.
- És recomanable promocionar l'espectacle com abans millor, en cas que es vulgui fer publicitat, per tal d'anar creant expectativa a la població: Premsa, TV local, ràdio, associacions...
- El procés des que es comença fins que s'estrena pot arribar a durar uns dos anys (període aproximat i variable segons cada esbart).
- Recomanació: creiem que és interessant tenir fotògrafs i personal professional que enregistri l'espectacle per tenir material d'arxiu.
- És recomanable trobar un teatre on es pugui dur a terme l'espectacle i treballar colze a colze des d'un principi. Cal una molt bona organització amb l'equip del teatre perquè l'espectacle funcioni.

- Des que comença el projecte fins que es realitza hi ha molts canvis i molts imprevistos. És important estar ben organitzat per poder-se anar adaptant i que el projecte evolucioni favorablement.

Com ho hem fet nosaltres?

A l'Esbart Dansaire de Granollers hem fet 3 espectacles amb els grups infantils i en aquest document us expliquem com hem gestionat el procés per si us pot ser d'ajuda.

El projecte

Crear un espectacle és un projecte on es necessiten moltes mans treballant i ajudant, però, sobretot, el primer que s'hauria de fer és parlar amb la Junta de l'Esbart per explicar el projecte que es vol fer. Aquests ens aconsellaran i ens podran dir si és possible, bàsicament pel que fa a l'economia de l'entitat. Un espectacle necessita un fons econòmic per poder-lo dur a terme: el material, el vestuari, els músics, el teatre, els actors i actrius, etc. tenen un cost i cal assumir-lo. En el nostre cas, sempre hem prioritzat fer els espectacles en teatres i no al carrer o places, és per aquest motiu que també cal saber quines són les condicions del teatre en qüestió per saber si l'entitat ho accepta i si es pot assumir.

Organització interna

Per fer un projecte d'aquesta envergadura és important estar ben organitzat. És per aquest motiu que nosaltres, des de l'equip de mestres, sempre hem optat per fer un repartiment de tasques i responsabilitats al principi de tot perquè els diferents aspectes vagin avançant independentment. De totes maneres, periòdicament es fan reunions per fer un seguiment de l'evolució del conjunt i consensuar les decisions més importants. En el nostre cas, normalment fem una llista amb totes les tasques que s'han de fer i ens repartim per comissions. En aquest moment, a vegades, cal demanar ajuda de l'entitat perquè ens donin un cop de mà amb certs aspectes.

Pressupost

Abans de donar el tret de sortida a la creació de l'espectacle, és recomanable fer una reunió amb la junta de l'entitat per parlar del pressupost de l'espectacle. En aquesta reunió és important que hi hagi el tresorer perquè és qui ens ajudarà a tancar un primer pressupost. Cal tenir present, que a aquestes alçades s'hauria de tenir bastant definit la idea que volem per fer l'espectacle, així es podran posar sobre la taula totes les despeses previstes: músics, actors/actrius, director musical, arranjadors, vestuari, lloguer del teatre, etc. És per aquest motiu, que abans d'aquesta reunió no està de més haver contactat amb els possibles col·laboradors per saber quin cost tindran per l'espectacle, així doncs, quan es faci la reunió amb el tresorer ja tindrem el pressupost general de l'espectacle. Evidentment, sempre hi pot haver despeses amb les quals no s'hi comptava, però el gran gruix de despeses estarà inclòs en el primer pressupost.

Promoció del projecte

Quan es fa un projecte tan gran, s'hauria de fer promoció de tot allò que es va fent: assajos, reunions, col·laboradors, músics, actors/actrius, novetats, cartell, etc. És per aquest motiu, que cal estar actiu a les xarxes socials i fer arribar la informació de l'espectacle a tothom a través de la difusió. Així doncs, quan es crea un projecte d'aquesta magnitud, és important tenir present els mitjans de comunicació propers: diaris, ràdio, televisió, etc., de tot se'n pot treure suc per tal d'anar escampant el projecte. És bo anar creant expectativa.

Pel que fa a la imatge promocional de l'espectacle, és important que es creï un cartell atractiu per poder difondre la informació de manera ràpida i visual. Es pot demanar ajuda a dissenyadors o a algun membre de l'entitat que hi tingui la mà trencada. El cartell, doncs, és un element distintiu clau d'aquest projecte (Annex 1).

Un altre aspecte a tenir en compte és el fet de tenir un dossier tècnic per vendre l'espectacle (Annex 2). Fer un dossier és opcional, però considerem que és molt enriquidor portar l'espectacle a altres pobles i/o ciutats per mostrar el que fem com a entitat. Aquest dossier, per anar bé, i partint de les nostres necessitats, hauria de tenir diferents parts. Nosaltres vam fer les següents: memòria —dades de l'entitat, introducció, breu descripció de la història, participants a escena, creadors de la història—, pressupost —especificacions tècniques—, recull de premsa. A partir d'aquí, cada entitat pot crear el dossier segons les seves necessitats, cada entitat és diferent i té unes necessitats o unes altres. En el nostre cas, va ser un element clau per poder presentar el projecte a l'Ajuntament de Granollers. A més, creiem que és interessant que els balladors i balladores tinguin l'oportunitat de representar més d'un cop l'espectacle. Després de tot l'esforç, es mereixen lluir dalt de l'escenari el que s'ha estat treballant.

1. Decisió inicial

En el nostre cas, el que faríem primer és decidir quin pot ser el fil conductor, quines danses podem fer i com poden relacionar-se amb la història. Aquests dos factors són el que determinen com serà l'espectacle. Es va madurant la idea i les danses fins que es fixa. També es decideix quin serà el personatge que ens lligarà l'espectacle (en el nostre cas: bruixot, viatger, adolescent). No obstant això, no cal que hi hagi un personatge obligatòriament, a nosaltres ens és més fàcil per lligar tota la història.

2. Expliquem el projecte

En aquest punt, expliquem el projecte als infants i als pares. Cal recalcar que és un projecte gran i una bona oportunitat per als balladors i l'entitat, i que, segurament, caldrà fer assajos extres a mesura que anem construint l'espectacle. Per nosaltres, el suport i la complicitat dels pares és molt important, tot i que el projecte sempre intentem mantenir-lo a porta tancada per no trencar l'efecte sorpresa de l'estrena. Informem sempre del que estem fent als pares, però sense entrar en detalls, de la mateixa manera que intentem que els infants no desvetllin gaires sorpreses.

3. Fem el guió

Per nosaltres, fer un guió implica tenir clar l'espectacle i organitzar l'equip de mestres perquè tot estigui controlat. El guió anirà evolucionant però és important que d'entrada hi hagi tota la informació necessària: indicacions d'entrades i sortides, repartiment, aspectes tècnics (tipus d'il·luminació, canvi d'escenografia, etc), text en el cas que hi hagi algun personatge, etc. Va bé tenir algun tipus de codi (diferents mides de text, subratllats o colors de text diferents) per veure ràpidament a quin aspecte fa referència cada cosa escrita. Se n'han d'imprimir còpies tant per les mestres com pels tècnics del teatre.

En el nostre cas, fer un guió també implica fer una escaleta per saber l'ordre de situacions, escenes, canvis d'escenari, etc. que es duran a terme al llarg de l'espectacle. Això ens permet organitzar-nos com a equip de mestres i també permet que els tècnics puguin tenir una idea més clara de l'evolució de l'espectacle. És per aquest motiu, doncs, que tant el guió com l'escaleta són de gran utilitat per poder fer el seguiment de l'espectacle i per poder organitzar l'equip de mestres, els tècnics i gent externa que ens ajuda.

En aquesta fase, decidim qui serà l'actor o actriu que donarà vida al personatge. El guió té en compte les seves maneres de fer per tal de fer un personatge més a la seva mida.

- Risto, el bruixot: En Pere Ortega és pallaso. Vam crear un bruixot divertit que queia per terra i s'equivocava.
- Ton, el viatger: En Pep Callau és animador de carrer. Vam fer-lo sortir en un moment per la platea per tal que pogués improvisar amb la gent del públic.
- Estel, l'adolescent: La Maria Jover és actriu, però a més a més, canta. En un moment de l'espectacle va interpretar una cançó.

Remarquem que aquesta fase variaria molt segons el tipus d'espectacle i quins elements s'hi vulguin afegir. Cada entitat tria l'estructura i els elements que hi posa, a nosaltres sempre ens ha sigut de gran ajuda tenir un personatge que faci de fil conductor de la història, tant pel públic com per als nens, però

dependrà de la tipologia d'espectacle que es vulgui fer; no sempre és necessari un personatge adicional, a vegades amb els propis balladors ja és suficient. També cal afegir, que en el nostre cas els actors i actrius han estat gent de proximitat i, a més, hem tingut col·laboracions dels propis membres de l'entitat. Cal tenir en compte, que contractar un actor i/o actriu té un cost i s'ha de preveure quan es faci el pressupost.

4. Aprendre les danses

Mentre es va elaborant el guió, a ser possible amb el suport de l'actor que posarà veu al personatge, paral·lelament es van assajant les danses de l'espectacle. Intentem que els infants les vagin aprenent i integrant per tal que les tinguin prou dominades per ballar-les tranquil·lament dalt de l'escenari sense por d'equivocar-se o de no recordar els passos. De totes maneres, les mestres sempre intentem explicar que si s'equivoquen o hi ha algun problema tècnic dalt de l'escenari, no passa res, han de seguir endavant com puguin i amb la major tranquil·litat possible. Això triga el seu temps: és interessant que aprenguin les danses en diferents posicions i amb diferents parelles. És important, doncs, que el repartiment de parelles estigui fet el més aviat possible, tant de danses com d'enllaços.

Cal dir que nosaltres partim d'una selecció de danses d'arrel catalana, és a dir, danses que s'han ballat tota la vida i ja tenen uns passos predeterminats. Com a entitat, valorem molt el fet que es mantingui la dansa d'arrel i intentem documentar-nos per saber la procedència de les danses, com es ballaven originalment —en el cas que hi hagi hagut canvis en la coreografia— i el motiu pel qual es ballen o es ballaven. De totes maneres, alguna de les danses sí que la coreografiem nosaltres, però sempre partint dels passos tradicionals i d'arrel.

5. Vestuari i escenografia

A mesura que el guió va avançant, es va posant sobre la taula com podria ser l'escenografia i el vestuari. Alhora, es va decidint què es necessita per l'escenografia, el vestuari dels balladors i del personatge i els complements dels balladors i de cada dansa. Cal veure què es pot demanar, construir, confeccionar o elaborar i qui ho farà. És per aquest motiu, doncs, que és molt recomanable tenir un equip de vestuari

que s'encarregui del vestuari i els complements que es necessiten durant tot l'espectacle. Aquest equip, normalment, està coordinat amb l'equip de mestres i pot estar reforçat per mans voluntàries externes, ja siguin pares o mares dels infants que ballen —que intentem que no sigui així perquè sinó no poden gaudir de l'espectacle—, o altres voluntaris de l'entitat.

6. Músics

Primer de tot, cal trobar un director musical que vulgui formar part d'aquest projecte. Aquest serà l'encarregat de: buscar els músics, proposar un pressupost, arranjar les partitures –en cas que sigui necessari–, coordinar els assajos amb músics i treballar per tal que tota la part musical funcioni correctament. En el nostre cas, s'ha de dir que intentem acordar amb el director musical o amb l'arranjador de les peces musicals, que els arranjaments siguin clars i fàcils de seguir pels nens. És important que es mantingui la comunicació entre el director musical i les mestres de l'espectacle per poder fer que el procés sigui més fluid i prendre decisions consensuades. És per aquest motiu, que és important tenir un calendari marcat per tenir terminis de les músiques definitives, dels assajos, de l'espectacle, etc. Caldrà anar fent reunions per anar polint la versió definitiva. Va bé tenir una gravació de com serà la música per tal que els balladors i balladores se la vagin fent seva.

7. Assajos conjunts

Es comencen a fer assajos conjunts de tots els grups. Això ajuda molt a crear el que nosaltres diem “noció d'espectacle”, que és quan els balladors van veient tot el que implica el projecte. I així poden veure les danses dels altres grups i com es va lligant tot l'espectacle. En algun moment del procés, també es comença a decidir per on hauran de sortir i entrar els infants a l'escenari, nosaltres aprofitem aquests assajos conjunts per fer-ho, però es pot fer en algun altre moment, intentant, si pot ser, que hi hagi un temps de marge perquè els infants puguin assimilar-ho i recordar el que han de fer. Aquests assajos solen ser extres i de més llarga durada.

8. Reunió amb el teatre

En aquesta reunió, és recomanable pactar tot el tema tècnic amb el teatre on es farà l'estrena. Segons del que disposi el teatre es podran fer unes coses o unes altres. És molt important fer aquesta reunió perquè permet conèixer quines limitacions, quins avantatges i què és el que ens poden oferir des del teatre. El contacte amb el teatre sol ser molt continuu perquè s'han de decidir moltes coses: si organitzen roda de premsa, preus entrades, contacte amb els tècnics (il·luminació i so), horaris dels assajos, repartiment dels camerinos, etc.

9. Assajos amb els músics i el personatge

Durant el procés de creació de l'espectacle, és recomanable fer un assaig amb músics i un altre amb el personatge, primer per separat i després conjuntament. És important anar introduint els elements d'un en un per tal de poder anar polint detalls i que els infants vagin integrant les novetats. Aquest procés serà diferent per a cada entitat depenent del plantejament de l'espectacle i de la història. S'haurà de veure quins són els elements i personatges que cal anar introduint i fer-ho progressivament.

10. Assaig amb vestuari

És una part essencial de l'espectacle. Cal ser molt conscients del vestuari que es farà servir, els complements que caldran i com van els canvis de vestuari o de complements, a més, s'hauria d'intentar que els infants ho tinguin clar perquè sigui més fàcil. Com ja s'ha comentat anteriorment, és recomanable tenir una persona o un equip de vestuari i complements que ho tingui tot molt clar, perquè si surt algun imprevist, l'equip de vestuari respondrà ràpidament i les mestres podrem estar pendents dels infants i de l'espectacle. És recomanable que es faci una trobada prèvia amb aquesta persona o grup de persones perquè informi de com gestionaran tot el vestuari i així tothom té clar com funcionaran.

11. Assaig al teatre

Aquesta és una de les parts que nosaltres considerem més importants, tant pels infants com per l'equip de mestres. L'assaig o assajos al teatre solen ser molt positius i productius, tot i que, normalment, també solen ser llargs i més feixucs que la resta d'assajos. Els assajos al teatre solen tenir per objectiu situar els infants sobre l'escenari i que s'acostumin a l'espai. També solen ser molt útils per veure si l'espectacle en conjunt funciona correctament o si s'ha de fer algun canvi d'última hora perquè l'espectacle quedi més polit. Primer va bé fer aquest assaig sols —només el grup d'infants que balla—, i posteriorment afegir els músics i el personatge, en cas que s'opti per tenir-ne.

12. Assaig general

Des de nostre punt de vista, considerem que és important que l'assaig general sigui el més semblant possible a l'estrena i no massa allunyat de la data en la qual es presenta l'espectacle. Aquest assaig, en el nostre cas, sol ser amb totes les persones i elements que formaran part de l'espectacle el dia de l'estrena: balladors i balladores, equip de mestres, músics, personatge/s, equip de vestuari, regidors/es, equip tècnic, personal del teatre, material escènic, etc. Normalment, per fer l'assaig general, nosaltres optem per fer-lo amb el vestuari i els complements, és per això que és essencial tenir l'equip de vestuari, així els infants tenen clar quins són els *tempos* que s'han de seguir i podem localitzar si hi ha algun detall que cal millorar.

13. Estrena

Abans de l'estrena de l'espectacle, nosaltres sempre hem optat per dedicar un moment de reflexió amb els infants per tal de valorar molt la feina feta. Ara ja està tot fet i cal transmetre'ls calma, tranquil·litat i molta energia abans de començar l'espectacle. L'objectiu del projecte és que ho gaudeixin i els quedi un bon record per tota la vida.

14. Després de l'espectacle

En el mateix moment d'acabar l'espectacle, creiem que és un bon moment per felicitar als infants per la feina que han fet al llarg dels darrers mesos i per donar l'enhorabona per l'estrena que han fet. Els dies posteriors, sempre aprofitem per parlar amb els infants de com han viscut tot el procés i veure la gravació conjuntament, en el cas que l'espectacle s'hagi enregistrat (molt recomanable per tenir-ho com a record i com a arxiu de l'entitat). És molt important, també, agrair la paciència i la predisposició dels pares i l'ajuda que ens han facilitat en tot moment. Com a entitat i com a equip de mestres, considerem que és molt important fer arribar l'agraïment a tothom qui ha fet possible l'espectacle: balladors/es, junta, teatre, voluntaris de l'esbart, pares i mares, gent de vestuari, mitjans de comunicació, músics, etc., creiem que és un detall imprescindible per tancar el procés d'un projecte on la col·laboració ha estat un aspecte clau.

Annex 1

Cartell Ballant al cel, com un estel (2017)

Il·lustració: Elena Frauca

Enllaç al vídeo: [Ballant al cel, com un estel](#)

Somia i... balla, Ton! (2011)

Disseny: Eva Millan

Annex 2

[Model de dossier de l'espectacle](#)